

en del af regeringens kemikaliepolitik, ikke indgår i erklæringen.

Så vil jeg derudover sige, at det selvfølgelig er meget smukt, at regeringen udgør en helhed. Det ved vi alle sammen. Det er en banalitet, men mener statsministeren, at økonomi- og erhvervsministeren ved lige så meget om miljøpolitik og dermed kemikalielovgivningen som miljøministeren gør? Og hvordan kan det være, at vi fik indtryk af, at økonomi- og erhvervsministeren faktisk overhovedet ikke anede det fjerneste om, at han nu skulle være ansvarlig på det her område? Hvis regeringen var en helhed, så var det vel meget fornuftigt, at han vidste det.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge statsministeren, om Danmark på topmødet udviste passivitet i det her spørgsmål. Og i givet fald hvad årsagen til det så er, om statsministeren simpelt hen fundamentalt set har været helt uopmærksom, da man vedtog den her formulering, eller om Danmark forsøgte at få den ændret, sådan at miljøhensyn, sundhed, forbrugerbeskyttelse kom ind i teksten. Det kan jo også være, at man fra dansk side faktisk forsøgte at få det ændret, men at det ikke lykkedes.

Det synes jeg altså godt, statsministeren kunne gøre sig umage med at forklare. For det er jo statsministeren, der kom hjem med den dybt utilfredsstillende tekst, der giver et signal om, at industriens interesser skal tilgodeses, men at miljø, sundhed og forbrugerbeskyttelse ikke skal tilgodeses.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

For det første går jeg ud fra som en selvfølge, at Miljøministerrådet stadig væk behandler denne sag. Der står jo udtrykkeligt i topmødeerklæringen, at Konkurrenceevnerådet netop skal behandle sagen i samarbejde med andre rådsformationer. Og det er netop, fordi der jo selvfølgelig – det er der jo i al lovgivning i EU – er to sider, hvorimellem man skal finde den rigtige balance. Det gælder naturligvis også kemikalielovgivning.

Det er da ikke sådan, at man kan se væk fra, at der også skal tages hensyn til, som der står i øvrigt i et stort afsnit om industripolitik, at Kommissionen skal tage hensyn til de konsekvenser, som foreslået EU-lovgivning har for virksomhederne.

Jamen det er jo nøjagtig samme krav, vi stiller til dansk lovgivning. Når der bliver fremlagt et

lovforslag her i Folketingssalen, så skal det oplyses i bemærkningerne, hvilke administrative konsekvenser lovforslaget har. Det vil sige, hvilken betydning det har for virksomhederne. Det er da ikke urimeligt at kræve, at al EU-lovgivning skal have samme oplysning, skal have samme behandling, at man skal tage det samme hensyn som i dansk lovgivning. Det synes da meget rimeligt. Og det er det, der står her.

Lad mig derfor gentage, at jeg ser det som den der balance, hvor udgangspunktet selvfølgelig er, at regulering af kemikalier skal beskytte miljø, sundheds- og forbrugerinteresser, men at det selvfølgelig skal ske på en sådan måde, at vi også, samtidig med vi fremmer miljøhensyn og fremmer sundhedshensyn, fremmer forbrugerhensyn, og at vi fastholder og allerbedst – hvis vi kan – forbedrer industriens konkurrenceevne. Det er den balance, man skal finde. Og det synes jeg er udtrykt udmærket i topmødeerklæringen, som jeg derfor ingen indvendinger har haft imod.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg er helt enig i, at der skal være en balance. Selvfølgelig skal der det. Der skal være en balance mellem de miljømæssige forbedringer, de sundhedsmæssige forbedringer, industriens konkurrenceevne, de økonomiske konsekvenser. Det er jeg helt enig i. Det bør der være i EU. Det bør der være i Danmark.

Problemet er bare, at den balance meget ser ud til at være blevet forrykket ganske voldsomt af de beslutninger, som statsministeren har medvirket i, fordi man laver en topmødeerklæring, hvor man udelukkende taler om økonomiske omkostninger. Ordene miljø, sundhed og forbrugere er ikke nævnt.

Derfor er det også en forkert fremstilling, når statsministeren nu siger, at man med det udgangspunkt, man hele tiden har haft, nemlig at vi skal forbedre miljøet, sundheden osv., også skal kigge på konkurrenceevnen. Nej, man laver en erklæring, der ensidigt fokuserer på virksomhedernes økonomiske omkostninger. Det er det, vi gerne vil have et svar på. Og vi vil også gerne have at vide, hvordan statsministeren tænker på konkurrenceevnen, når han er med til at have det inde i betragtningerne.

Kl. 16.15

Er det en konkurrenceevne, der går på virksomhedernes kortsigtede omkostninger – det er et gammeldags synspunkt efter min mening – eller tænker man i markedsføring af grønne pro-